

Door Boers c.s. wordt onvoldoende onderscheid gemaakt tussen enerzijds de gelden van Kamer I, II en III, de eigenlijke Maror-gelden en de kosten van uitvoering anderzijds. In het rapport, zoals de schrijvers het stuk noemen, wordt welgeteld één voorbeeld genoemd waarin wordt geïnsinueerd dat de Maror-gelden bestemd voor Elah niet aan Elah zijn toebedeeld maar in de zakken van de graaiende bestuurders zijn verdwenen. De schrijvers van dat stuk hebben niet de moeite genomen om een telefoontje naar Elah te plegen om hierover opheldering te krijgen. Onduidelijkheid, insinuaties en verdachtmakingen worden door Boers c.s. verkozen boven waarheidsvinding. De overige in het stuk aangehaalde voorbeelden betreffen vragen danwel insinuaties omtrent de kosten van uitvoering. Dit onderscheid is in zoverre van belang dat weliswaar met geen van deze beide soorten gelden geknoeid mag worden, maar ook vaststaat dat de eigenlijke Maror-gelden op de juiste plaats van bestemming zijn terechtgekomen.

Het stuk van Boers c.s. is, naar de schrijvers stellen, niet volledig en beoogt dat ook niet te zijn. Dat betekent dat Boers c.s. met nog meer ongefundeerde stellingen, verdachtmakingen en insinuaties zullen komen. Moeten wij aan deze tafel een besluit nemen op basis van een onvolledig rapport? Wordt dit rapport – zoals het CJO en MinFin bij herhaling gezegd hebben – als uitgangspunt genomen en wat daarna zal komen op voorhand buiten beschouwing gelaten? Op deze vragen moet ook een antwoord komen van CJO, SPI en MinFin.

De jaarrekeningen van SAMO zijn vastgesteld door KPMG en gecontroleerd door Mazars. Vóór SAMO, dus in de SMO-periode, hield MinFin nauwkeurig en actief toezicht. Anderhalf jaar lang heeft SAMO vragen van de SPI beantwoord. Op geen enkel moment heeft SAMO aan SPI geweigerd stukken te overleggen. Alle vragen zijn naar tevredenheid beantwoord. Alle antwoorden waren onderbouwd met bescheiden en stukken. Omdat na de tweede of derde vraag van SPI niet duidelijk was welk doel deze vragen diende, is de term fishing expedition gebruikt.

In het rapport worden niets met SAMO te maken hebbende argumenten naar voren gebracht ter adstructie van de conclusie om SAMO maar vooral niet te ontbinden. Voorbeelden: JHF en Het "Instituut". Op basis van een onvolledig verhaal, wordt een ex-bestuurder van JHF beschuldigd van (meer dan?) dubbel declareren. Merkwaardig dat het JHF niet voor deze bespreking is uitgenodigd.

Zolang SAMO blijft voortbestaan, blijven ook de kosten doorlopen. Deze kosten, vele 10-duizenden euro's, zullen niet ten goede meer kunnen komen via COM en SCMI aan de Joodse gemeenschap in IL en NL.

De insinuaties en verdachtmakingen zijn stuk voor stuk terug te voeren op vragen van boekhoudkundige aard. Als er al iets opgehelderd moet worden, ligt het op de weg van de penningmeesters en accountants, die de jaarrekeningen opstellen en controleren, om antwoord te geven. Zolang er geen begin van bewijs is van enig strafrechtelijk verwijt, is wat SAMO betreft een forensisch onderzoek niet aan de orde. Als Boers c.s. werkelijk vinden dat er gefraudeerd is, nodig ik hen uit zich te wenden tot de bevoegde justitiële autoriteiten.

Ten slotte spreek ik mijn afschuw uit over het feit dat door toedoen van Boers c.s. onze vriend en oud-collega bestuurder Avraham Roet op 87 jarige leeftijd nog moet meemaken dat zijn goede naam en reputatie door het slijk wordt gehaald, een persoon zonder wiens onaflatende en belangenloze inzet wij überhaupt niet met elkaar aan deze tafel zouden hebben gezeten. Een Chiloel HaShem.